

Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΣΥΝΤΑΞΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομῆται ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς
Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἁπασί τοῖς κ. κ.
ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 5
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν Φρ.χ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

27-ὁδὸς Πανεπιστημίου-27

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην ἀπὸ 10-12 π. μ.

Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνεται δεκτὴ μόνον ἐντὸς ὀκτώ ἡμερῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν

Κ. ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρόγραφα δημοσιεύμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται. — Ἀνυπόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστελλούσης δὲν εἶναι δεκτά. — Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς τὰς Κυρίας γίνεται δεκτὴ.

Αἱ μεταβάλλουσαι διεύθυνσιν ὀφείλουσι ν' ἀποστέλλωσι γραμματὸσημον 50 λεπτῶν πρὸς ἐκτύπωσιν νέας ταινίας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Μὴν ἀχάριστος. — Νία λογοδοσία. — Τὰ γυναικεῖα δικαιώματα εἰς τὴν Ἀγγλίαν. Αἱ Ἀγγλίδες καὶ τὰ Clubs, (μεταφρ. δος Φανῆς Μισούλη. — Δωρεὰ εἰς τὴν Ἐπαγγελματικὴν Σχολήν. — Νεώτεροι συρμοί. — Συνταγή. — Εἰδοποιήσεις. — Ἡ κληρονομία ἐπιφυλλίς.

ΜΗΝ ΑΧΑΡΙΣΤΟΣ

Ὁ Μάιος, ὁ μὴν τῶν ἀνθέων εἶναι κατὰ περίεργον τρόπον ἐποχὴ μεγάλων καὶ ἀντιθέτων γεγονότων. Ὅταν ἡ φύσις ὄργῃ εἰς δημιουργίαν, καὶ ἐορτάζει καὶ γίνεται ὠραία, οἱ ἄνθρωποι τείνουν μᾶλλον εἰς καταστροφάς, εἰς βικαιοπραγίας, εἰς ἔργα καὶ πράξεις ἀσχημίας καὶ ἀθλιότητος.

Ἐξεγέρσεις ἀναρχικῶν, ἀπόπειρα δολοφονίας δύο καλῶν καὶ ἀγαπημένων ἐφήθων κατὰ τὴν εὐτυχεστέραν τῆς ζωῆς των στιγμῆν, μόνον διότι εἶχον τὸ ἀτύχημα νὰ γεννηθῶν ἐπάνω εἰς ἓνα θρόνον, σειρά ἀιματοχυσιῶν καὶ κηκούργων πράξεων, αἱ ὁποῖαι συναγωνίζονται ποῖα νὰ ὑπερβῇ τὴν ἄλλην εἰς ὠμότητας, ἐπιδημία νοσηρὰ καὶ ἐπικίνδυνος αὐτοκτονιδῶν, ἰδοὺ ὁ ἀπολογισμὸς τοῦ Μαΐου, τοῦ ὁποίου τὴν γέννησιν ἢ ἀνθρωπότητος στεφανώνει μετ' ἀνθη καὶ ἡ φύσις στολίζει μετ' αὐτῶν ὠραιότερους στολισμούς της.

Καὶ εἶναι μὲν ἀληθές ὅτι ὁ Μάιος ἔκκεν ἐφέτος μίαν ἐξαιρετικῶς σποσεινὴν ἐμφάνισιν ἐν μέσῳ καταιγίδων καὶ κεραυνῶν. Εἶναι ἀληθές ὅτι αἱ ἡμέραι του διχδέχονται ἢ μίαν τὴν ἄλλην συνεφιασμέναι, πληκτικαί, μετ' ἄλλοι κρυμμένον κατὰ τὸ πολὺ ὀπίσω ἀπὸ πυκνὰ καὶ ἄσχημα παραπετάσματα, τὰ ὁποῖα ὡς ἐγκυμονοῦν θυέλας ἐπάνω, δημιουργοῦν ἴσως τοιαύτας καὶ εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώ-

πων. Ἄλλ' εἶναι ἐπίσης βέβαιον ὅτι ἀνέκαθεν ὁ Μάιος ὑπῆρξε κατὰ προτίμησιν καὶ κατὰ συνθήκην μὴν ταραχῶν ἐπάνω εἰς τὴν γῆν μετ' ὅλον τὸ κάλλος τὸ ὁποῖον σκορπίζει ἢ ἄφριξίς του εἰς τὴν φύσιν.

Ἡ συνάδελφος «Παναθῆναια» εἶχεν ἀπευθύνει ἐφέτος εἰς ἓνα κύκλον ἀνθρώπων τῶν γραμμάτων τὴν ἐρώτησιν: Ποίαν ἐπιρροὴν ἔχει ἡ ἀνοιξίς εἰς τὰς ψυχὰς των. Εἶχον λάβει καὶ ἐγὼ τὸ σημεῖωμα ἐκεῖνο μετ' ἡμῶν παράκλησιν νὰ γράψω τὰς ἐνυπώσεις μου. Εἶμαι ἡ μόνη, ἡ ὁποία δὲν ἀπήντησα εἰς τὴν ἐρώτησιν τοῦ εὐγενεῶς συναδέλφου. Ἐξεπλάγην δὲ ὅταν εἶδα μίαν συμφωνίαν εὐθύμων καὶ καλῶν ἐντυπώσεων, αἱ ὁποῖαι ἐξεχείλιζαν εἰς ψυχικὸν λυρισμὸν ὅλων τῶν συναδέλφων καὶ φίλων μου, οἱ ὁποῖοι ἀπήντησαν εἰς τὴν ἐρώτησιν τῶν «Παναθηναίων».

Ἐνόμισα ὅτι ἤμην ἡ μόνη, ἡ ὁποία αἰσθάνομαι τὴν ἀνοιξίαν διαφορετικῶς ἀπὸ τοὺς ἄλλους, μετ' ἀνεξήγητον μελαγχολίαν, μετ' ἐλάττωσιν τῆς συνήθους διαθέσεώς μου δι' ἐργασίαν, μετ' ἓνα ἐν γένει ψυχικὴν ἐξέγερσιν, κάθε ἄλλο παρὰ εὐχάριστον. Τὰ τρικυμιώδη χρονικά τοῦ Μαΐου αὐτοῦ μετ' ἐπιβουλήν, ὅτι ὁ περισσώτερος κόσμος κατὰ τοὺς μῆνας αὐτοὺς δὲν περνᾷ τὴν ζωὴν του, λαμβάνων τὸ μέρος, τὸ ὁποῖον θὰ ὀφείλουεν ἴσως νὰ λαμβάνη εἰς τὴν ὠραίαν συναυλίαν τῆς φύσεως.

Ὅπως δὴποτε δὲν πρέπει ἀπολύτως νὰ ἀδικῶμεν καὶ καταδικάζωμεν τὸν μῆνα τῶν ῥόδων καὶ τῶν ἀρωμάτων ὡς κακὸν σύμβουλον καὶ ὀδηγόν. Ἐχει καὶ ἡμέρας γεμάτας ἀπὸ ὠραίων φῶς.

Καὶ μεταξὺ αὐτῶν πρέπει νὰ θεωρηθῇ ἡ ἡμέρα τοῦ Μαΐου, καθ' ἣν ὁ φίλος διεθυντὴς τῶν Ταχυδρομείων καὶ Τηλεγράφων κ. Θ. Βελιανίτης ἔθεσε τὴν ὑπογραφήν του εἰς τὸ ὠραῖον

νομοσχέδιον δια τού οποίου θα επιτραπή εις τας Έλληνίδας να εισαχθούσιν δια πρώτην φοράν εις δημοσίαν ύπηρεσίαν τού Κράτους, εκτός από τον κύκλον των διδασκαλισσών.

Αί γυναίκες εις τὰ τηλεφώνια είναι τὸ πρῶτον επίσημον βῆμα τῆς χειραφετήσεως τῆς πολιτείας ἀπὸ τὰς προλήψεις τοῦ παρελθόντος. Εἶναι ἡ πρώτη ἐπίσημος πράξις αὐτῆς, δι' ἧς ἀναγνωρίζεται αὕτη τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἀνοίξη νέα στάδια ἐργασίας διὰ τὰς Ἑλληνίδας, αἱ ὁποῖαι καὶ ἰκανότητα καὶ διάθεσιν ἔχουν νὰ ἐργασθῶσιν διὰ νὰ ζήσουν.

Εἶναι ἡ πρώτη ἀπόφασίς τῆς, ὅπως ἀποδώσῃ δικαιοσύνην εἰς τὸν μεγάλον γυναικεῖον τῆς χώρας πληθυσμόν, εἰς τὸν ὅποιον ἕως τώρα δὲν ἐσκέφθησαν νὰ ἀρνηθῶσιν ἀντοχὴν καὶ ἰκανότητα διὰ τὰς πλέον βαρεῖας καὶ ἐπιπόνους ἀγροτικὰς καὶ χειρωνακτικὰς ἐργασίας, καὶ ἠρνοῦντο τὴν δύναμιν συμμετοχῆς εἰς ἔργα, διὰ τὰ ὁποῖα καὶ αἱ φυσικαὶ καὶ αἱ πνευματικαὶ δυνάμεις των τὰς προορίζουν περισσότερον ἀπὸ τοὺς ἄνδρας.

Ὁ κ. Θ. Βελιανίτης, ὁ εἰσηγητὴς τοῦ νομοσχεδίου αὐτοῦ ἐτίμησεν ἑαυτὸν διὰ τῆς ὠραίας αὐτῆς πράξεώς του καὶ ἀπέκτισε δικαιοῦμα ἐπὶ τῆς εὐγνωμοσύνης τῶν γυναικῶν τῆς Ἑλλάδος. Ἡ ἱστορία τῆς ἐν Ἑλλάδι ἐξελίξεως τῆς γυναικείας ἐργασίας θὰ ἀναγράψῃ μεταξὺ τῶν πρώτων τὸ ὄνομα τοῦ νέου ἀνδρός, ὁ ὁποῖος μεταξὺ τῶν ἰδικῶν μας ἠννόησεν ὅτι ἡ ἠθικὴ τῶν γυναικῶν δὲν διατρέχει κανένα κίνδυνον, ἐνόσω ἀνοίγονται εἰς αὐτὰς δρόμοι ἐργασίας καὶ ὅτι διατρέχει μεγίστους κινδύνους, ἐνόσω ἡ ἀεργία τὴν στερεῖ τοῦ ἀρτου καὶ τὴν ῥίπτῃ ἀνυπεράσπιστον εἰς τὰς μυρίας παγίδας, τὰς ὁποῖας ἡ διαφθορὰ ἀνοίγει γύρω τῆς.

Καὶ ἄλλην ἀκόμη φωτεινὴν σελίδα ἔχει ὁ Μάξις αὐτὸς τοῦ αἵματος εἰς τὸν ἀπολογισμόν του. Εἶναι ἡ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ὁ κ. Βικέλας, ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου πρὸς διάδοσιν ὠφελίμων Βιβλίων, ἀνήγγειλε τὴν ἰδρυσιν τοῦ Σχολείου τῶν τυφλῶν. Φωτεινὴ ἡμέρα ἀπὸ τὰς πλέον ὠραίας καὶ πλέον εὐτυχεῖς, ἡμέρα καθ' ἣν ἐπιστήμη καὶ ἡ φιλανθρωπία, ἀδελφωμένοι καὶ τείνουσαι τὰς χεῖρας, ῥίπτουν ὀλίγον φῶς ζωῆς εἰς τὰ πνεύματα καὶ τὰς ψυχὰς τῶν δυστυχῶν τοὺς ὁποῖους μοῖρα κακὴ καὶ ἄδικος κατεδίκασεν εἰς αἰώνιον σκότος.

Καὶ ἀρκεῖ τὸ φῶς τῶν ἡμερῶν αὐτῶν τῶν μεγάλων γεγονότων καὶ ἔργων διὰ νὰ μᾶς κάμῃ νὰ λησμονήσωμεν ὅλον τὸ αἶμα καὶ ὅλον τὸν πένθος, τὸ ὅποιον ὁ μὴν αὐτὸς ἐσκόρπισεν εἰς τὸν τόπον μας.

Η ΛΟΓΟΔΟΣΙΑ

ΤΗΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΚΥΡΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Τώρα ὅπου ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν Ὀλυμπικῶν Ἀγώνων ἡ λατρεία τῶν ἀρχαίων θεῶν ἀνεγεννήθη καὶ τὰ παλῖα καὶ ἐρημωθέντα ἱερά των ἀνακτοῦν τὸ ἀπολεσθὲν γόητρον των, τώρα ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην περίστασιν ἐπιβάλλεται καὶ εἰς ἡμᾶς τὰς Ἑλληνίδας νὰ ἐργασθῶμεν, ὅπως ἀνοικοδομήσωμεν τελείως τὸν βωμὸν μιᾶς θεότητος, κατ' ἐξοχὴν εὐεργετικῆς διὰ τὴν ἀκμὴν τῆς φυλῆς μας, καὶ ἀπαρκίτητον διὰ τὴν ἰδικιτέραν εὐτυχίαν τῆς οἰκογενείας.

Οἱ λαοί, τῶν ὁποίων τὴν νεολαίαν ἐθουμάσαμεν εἰς τὸ Στάδιον, οἱ λαοὶ τοῦ Βορρᾶ καὶ τοῦ Νέου Κόσμου, οἱ ὁποῖοι βιάζον ἐπὶ τὰ ἔγνη τοῦ μεγάλου παρελθόντος μας, καὶ ἀκολουθοῦν τὸ πρόγραμμα τῆς ὠριότητος καὶ τῆς ἀκμῆς, τὸ ὁποῖον περιεσώθη ὅλον φῶς καὶ κἀλλος ἐπάνω εἰς τὰ ὠραία μάρμαρα, οἱ λαοὶ αὐτοὶ, μαζὴ μετὰ τὴν διὰ τῆς παλαιστρας ἀναγέννησιν, ἀνίδρυσαν καὶ τοὺς βωμοὺς τῆς οἰκιακῆς θεότητος, τῆς ὁποῖας τὸ ἱερόν πῦρ διετήρουν ἐπὶ αἰῶνας αἱ παρθένοι τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῆς Ρώμης ἄσβεστον.

Πρὶν ἢ οἱ Σουηδοὶ καὶ οἱ Νορβηγοὶ καὶ οἱ Δανοὶ δαπανήσουν διὰ νὰ ἀποκτήσουν Στάδια, πρὶν ἢ σκορπίσουν, ὡς ἡμεῖς, ἐκκομύρια εἰς τὰς παλαιστρας, ἐφρόντισαν νὰ ἰδρῦσουν ἀνὰ μέσον τῶν παρθένων δασῶν των καὶ ἐπάνω εἰς τὰς γραφικὰς νησίδας των, ὠραίους εἰς τὴν ἐστὶν βωμοὺς καὶ στάδια ἀγῶνων διὰ τὰς συζύγους καὶ τὰς θυγατέρας των.

Ἰπῆρξαν τὸσον σοφοὶ καὶ τὸσον θετικοί, ὥστε νὰ ἐννοήσουν, ὅτι οἱ λαοὶ, διὰ νὰ ἀναγεννηθῶσιν καὶ νὰ ἀκμάσουν, ἔχουν ἀνάγκην πρωτίστως ὑγιούς τροφῆς, καθαρότητος, ὠραίου καὶ ἡρέμου περιβάλλοντος, καὶ ζωῆς ἐν γένει κωνοικῆς.

Δὲν ἐφκντάσθησαν εἰς τὰς ψυχρὰς ἐκεῖ ἐπάνω χώρας των, ὅπου ἡ λογικὴ κατέχει τὰ σκήπτρα, ὅτι σῶμα κακῶς τρεφόμενον καὶ ρυπαρόν, δύναται μόνον διὰ τῶν ἀσκήσεων νὰ κατκτῆ ὠραῖον καὶ ἄλιμον. Δὲν ἐφκντάσθησαν ὅτι ἄνθρωποι παλαιότεροι κατὰ τῶν δυσχερειῶν τῆς ζωῆς καὶ μὴ ἐξασφαλίζοντες πρωτίστως τὰ οικονομικὰ των ἰσοζύγια καὶ τὴν ἡρεμίαν τοῦ πνεύματος καὶ τῆς ψυχῆς, ἤμποροῦν εὐτυχεῖς καὶ εὐθυμοὶ νὰ ῥίπτωνται εἰς τὰς παλαιστρας καὶ νὰ ἀφροσιώνωνται εἰς τὸν ἀθλητισμόν.

Δι' αὐτὸ πρῶτοι αὐτοὶ ἐσκέφθησαν διὰ τὴν οικονομικὴν ἀνεξαρτησίαν των, παρέχοντες εἰς τὰς γυναῖκας καὶ θυγατέρας των ἀνατροπὴν ἐπιστημονικὴν καλῶν οἰκοκυρῶν καὶ καλῶν τεχνιτριῶν, καὶ ἐξοικονομοῦντες διὰ τοῦ τρόπου τούτου τὸ ἥμισυ τῶν οἰκιακῶν των ἐξόδων.

Τὸ πρῶτον σχολεῖον οἰκοκυρίου ἰδρῦθη εἰς τὴν Σουηδίαν τὸ 1865. Εἰς τὸ σχολεῖον αὐτὸ ὑπερχεοῦντο νὰ φοιτῶσιν ὅλα τὰ κορίτσια τὰ ἀποφοιτῶντα τῶν δημοτικῶν σχολείων ἐπὶ δύο ἡμισυ ἔτη. Κατὰ τοὺς πρώτους ἐξ μῆνης ἠσχολοῦντο ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν μαγειρικὴν, κατὰ τοὺς ἄλλους ἐξ εἰς ἔργα ἰασηπείων καὶ κατόπιν ἀλληλοδιαδόχως εἰς ἔργα ἐπιμελητρίας μικρῶν, εἰς σίδηρον καὶ εἰς τὰς οἰκιακὰς τέχνας. Κάθε κόρη, ἡ ὁποῖα ἠραβωνίζετο, χωρὶς νὰ ἔχη φοιτήσῃ εἰς τὸ σχολεῖον τοῦτο, ἦτο ὑποχρεωμένη κατὰ τὸ διάστημα τῆς μνηστείας τῆς νὰ παρακολουθήσῃ τὰ μαθήματα αὐτοῦ. Καὶ δι' αὐτὸ τὸ σχολεῖον Göteborg τῆς Σουηδίας ὠνομάσθη σχολεῖον τῶν μνηστευμένων. Ἐκεῖ ἐδόθη τὸ πρῶτον παράδειγμα, καὶ τὰ σχολεῖα αὐτὰ ἐπολυπλασιάσθησαν ὅχι μόνον εἰς τὴν Σουηδίαν καὶ Νορβηγίαν ἀλλ' εἰς ὅλον τὸν πολιτισμένον κόσμον.

Πέρυσιν, εἰς μίαν σειρὰν ἄρθρων, τὰ ὁποῖα εἶχον δημοσιεύσει εἰς τὸ Νέον Ἄστυ, παρέθετα πίνακας τῶν χιλιάδων οἰκοκυρικῶν καὶ ἐπαγγελματικῶν σχολῶν, αἱ ὁποῖαι ἔχουν ἰδρυθῆ ἀνὰ τὸν Παλαιὸν καὶ Νέον Κόσμον.

Εἰς τὴν Ἀμερικὴν, ἂν καὶ αἱ γυναῖκες ἔχουν ἐπιδοθῆ

κατ' ἐξοχὴν εἰς ἀνωτέραν πνευματικὴν ζωὴν, ἕως ἀκριβῶς δι' αὐτὸ, τὸσον αἰσθητῆ ἔγινεν ἡ ἀνάγκη τῆς ἐπιδόσεως τῶν κοριτσιῶν εἰς τὰ οἰκιακὰ ἔργα, ὥστε τὰ Φρεβολιανὰ Νηπιαγωγεῖα νὰ καταρτισθῶσιν εἰς τρόπον, ὥστε τὰ παῖγνια αὐτῶν νὰ περιστρέφωνται εἰς τὰ τοῦ οἰκοκυρίου καὶ νὰ φέρουν τὸν τίτλον Μαγειρικῶν Νηπιαγωγείων, διὰ νὰ ἐμπνεύσουν ἀπὸ τῆς νηπιακῆς ἡλικίας τὴν ἀγάπην πρὸς τὰ οἰκιακὰ ἔργα. Τὸ ὄνομα τῆς ἰδρυτρίδος τῶν Νηπιαγωγείων τούτων μίς Emily Huntington δι' ἡμᾶς τὰς γυναῖκας πρέπει νὰ εἶναι ἀδελφωμένον μετὰ τὸ τοῦ Froebel. Θὰ ἦτο δὲ εὐτύχημα, ἐὰν τὰ Νηπιαγωγεῖα τῆς Ἐνώσεως τῶν Ἑλληνίδων, τὰ τὸσον σοφῶς διοργανωμένα πρὸς τῆς Προέδρου τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Τμήματος κ. Αἰκ. Λασκαρίδου εἰσῆγον καὶ ἐδῶ τὸ Ἀμερικανικὸν αὐτὸ σύστημα, ὡς εἰσῆχθη ἤδη, αὐτὸ πλὴν τῆς Ἀμερικῆς, εἰς τὸ Βερολίνον, εἰς τὴν Ἰταλίαν καὶ ὡς τείνει νὰ γενικευθῆ μετὰ τὸν καιρὸν εἰς ὅλον τὸν κόσμον.

Καὶ ὀφείλει νὰ γενικευθῆ τὸ σύστημα αὐτὸ, ἀφοῦ ἐγενικεύθη ἤδη εἰς τὰ δημοτικὰ σχολεῖα ἢ μικτὰ παιδεύσεις, ὅπου δὲν ὑπάρχουν εἰδικὰ οἰκοκυρικὰ καὶ τεχνικὰ σχολεῖα, ἢ ὅπου τὰ ὑπάρχοντα δὲν ἐπαρκοῦν.

Ὅταν λέγω ἐγενικεύθη, δὲν ἐννοῶ βεβίως τὴν Ἑλλάδα, ἢ ὁποῖα ἐξοκολοθεῖ νὰ διδάσκη εἰς τὰ δημοτικὰ σχολεῖα τῶν θηλέων ὅτι καὶ εἰς τὰ δημοτικὰ τῶν ἀρρένων, ἢ ὁποῖα φαίνεται νὰ ἀγνοῖ τί γίνεται ἐπὶ τριάντα ἤδη ἔτη εἰς ὅλον τὸν πολιτισμένον κόσμον καὶ ἢ ὁποῖα ἀφίνει νὰ φυτοζῆ τὸ πρῶτον αὐτὸ Οἰκοκυρικὸν καὶ Ἐπαγγελματικὸν σχολεῖον τῆς Ἐνώσεως τῶν Ἑλληνίδων, ῥίπτουσα ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ὀλίγα ψυχὰ ἐλεημοσύνης εἰς αὐτὸ, κατόπιν συστηματικῆς καὶ ἐποδύου ἐπαυτείας.

Ὅταν λέγω ἐγενικεύθη, ἐννοῶ ὅλας τὰς χώρας τοῦ κόσμου πλὴν τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Τουρκίας, ἐννοῶ τὴν Ρωσίαν καὶ τὴν Ρουμανίαν καὶ τὴν Βουλγαρίαν, αἱ ὁποῖαι ἔρχονται εἰς κατωτέραν μοῖραν πολιτισμοῦ καὶ εἰς τὴν ὁποῖαν οἱ ἄνδρες δὲν ὀμιλοῦν μετὰ ὅσον φανατισμόν οἱ ἰδιοὶ μας διὰ τὸν ἀποκλειστικὸν προορισμόν τῆς γυναικὸς ὡς οἰκοδεσποίνης, διὰ τὸ ἱερόν τῆς Ἐστίας, διὰ τὴν οἰκιακὴν οἰκονομίαν καὶ δὲν καταρῶνται τὴν πολυτέλειαν καὶ τὴν πρῶτον τὴν ἐρχομένην ἐκ τῆς Δύσεως ὡς ἡμεῖς.

Ἄλλ' ἢ Δύσις καὶ ὁ Βορρᾶς καὶ ὁ νέος Κόσμος, ἀπὸ τοὺς ὁποῖους μᾶς ἔρχονται κατὰ τὴν γνώμην τῶν φανατικῶν πατριωτῶν μας ὅλα τὰ κακά, ἐξοκολοθοῦν τὸ ἔργον τῆς ἐργασίας καὶ τῆς ἀνοδιοργανώσεώς των, ἐνῶ ἡμεῖς λογακοποῦμεν καὶ μένομεν ἀκίνητοι εἰς ἐν καθεστὸς, κάθε ἄλλο πρὸς εὐχάριστον.

Ἀκόμη πλησίον μας ἐδῶ, ἢ μικρὰ Ἡγεμονία τῆς Σάμου, προέβη εἰς ἰδρυσιν Σχολείων τοιούτων, ἐξασφαλίσασα ἀνέτως καὶ πλουσίως ἐπὶ τῆς ἡγεμονίας τοῦ Μαυρογένη Πασᾶ καὶ τῇ πρωτοβουλίᾳ αὐτοῦ τὴν λειτουργίαν των δι' ἰδρύσεως Ἀρχαίου, ὁμοίου πρὸς τὸ Ἀρχαῖον τῶν Ἀρχαιοτήτων, μετὰ εἰσῆδημα τριάντα καὶ σαράντα χιλιάδων φρ. ἐτησίως.

Ὀλίγων μακρότερα, οἱ Ἕλληνες τῆς Αἰγύπτου ἡγεμονικῶς ἤδη κατέβλασαν δωρεὰς διὰ τὴν ἰδρυσιν Ἐπαγγελματικῶν Σχολείων ἀρρένων καὶ θηλέων, τὰ ὁποῖα θὰ χρη-

σιμεύσουν ὡς τέλεια πρότυπα Σχολείων τῆς Ἀνατολῆς. Τὰ καταβληθέντα ὑπὸ τῶν γενναίων αὐτῶν δωρητῶν ποσὰ προκαλοῦν κατὰπληξιν. Εἰς σαράντα τέσσαρας χιλιάδας λίρας ἀνέρχονται ἐν ὅλῳ, κατανεμημένων τῶν προσφορῶν ὡς ἑξῆς:

Οἰκογένεια Σαλβάγου.....	λίρας 14,000
Ἐμμανουὴλ Μπενάκης.....	» 10,000
Ζερβουδάκη μήτηρ καὶ υἱοί.....	» 4,000
Καὶ πάλιν ἰδιαιτέρως ὁ Γ. Ζερβουδάκης υἱὸς	» 6,000
Κατσούλης καὶ Θ. Καρτάλης ἀνὰ χιλίας....	» 2,000
Μ. Συνοδινός, Γ. Δημητριάδης, Π. Γλυμνοπούλος, Β. Σιβιτανίδης ἀνὰ 500.....	» 2,000
Καὶ ἄλλα εἰς μικρότερα ποσὰ.....	» 6,000

Εἶναι ἄξιον παρατηρήσεως ἰδιαιτέρως πῶς οἱ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος Ἕλληνες ἀναδεικνύονται μεγαλοφροσύτεροι ἡμῶν εἰς τὴν διοργάνωσιν τῶν κοινοτήτων των, πῶς γίνονται προοδευτικοί, πῶς ἐκ τῶν ἰδίων διαθέτουν διὰ τὴν κοινὴν εὐημερίαν καὶ πρόοδον, ἀκριβῶς ὅτι ἀρνοῦνται κατὰ τὸ πλεῖστον οἱ τῆς κυρίως Ἑλλάδος νὰ διαθέσουν ἐκ τῶν ἐθνικῶν πόρων, διὰ τοὺς ὁποῖους ὅλοι οἱ Ἕλληνες ἀδικαιῶτως πλοῦτου καὶ κοινωνικῶν θέσεων συνεισφέρουν.

Νομοθετεῖ καὶ χορηγοὶ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι, μὴ ὑπηρετοῦντες κόμματα, βιάζονται πρὸς τὰ ἐμπρός, φωτιζόμενοι εἰς τὸν δρόμον των μετὰ τὸ ὠραῖον φῶς τῆς ἀγάπης πρὸς τὴν πατρίδα καὶ τοῦ πόθου τοῦ ἀληθῶς εὐγενοῦς νὰ φανοῦν χρήσιμοι πρὸς τὰς ὁμογενεῖς κοινότητας, τῶν ὁποίων προΐστανται.

Δι' αὐτὸ καὶ προϊόντος τοῦ χρόνου, μαζὴ μετὰ τὰ σκήπτρα τοῦ ἐμπορίου, τὰ ὁποῖα κατέχουν σήμερον ἀνὰ τὸν κόσμον, θὰ καταλάβουν καὶ τὰ σκήπτρα τῆς ἀληθοῦς προόδου, ἀναδιοργανοῦντες τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ τὴν φιλανθρωπικὴν των δρασίαν ἐπὶ κλίμακος πνεύματος πρακτικωτέρου, ἀνταποκρινομένου περισσότερον εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς συγχρόνου ζωῆς. Τὸ φῶς, τὸ ἀληθὲς φῶς τῆς προόδου διὰ τὴν Ἑλλάδα θὰ μᾶς ἔρχεται εἰς τὸ μέλλον ἀπὸ τὸν ἕξω Ἑλληνισμόν, ὁ ὁποῖος, ἀφοῦ ὠνευρεῖθῃ νὰ μᾶς ἐπαναφέρῃ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ Ἀπόλλωνος, πλουτίζων τὴν Ἑλληνικὴν πρωτεύουσαν μετὰ μαρμαρίνους κολοσσούς, βωμοὺς τῶν μουσῶν καὶ τῶν θεοτήτων τῶν ὠραίων γραμμάτων καὶ τεχνῶν, θὰ μᾶς ἀνοίξη καὶ τὸν δρόμον τῆς πρακτικῆς παιδεύσεως, τῆς ἀνταποκρινομένης εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς σημερινῆς ζωῆς.

Τὰ Σλοῖδ τῆς Σουηδίας, τὰ νηπιαγωγεῖα τῆς μίςς Huntington τῆς Ἀμερικῆς, τὰ μικτὰ σχολεῖα τῆς Ἀγγλίας καὶ Ἑλβετίας, τὰ ἀγροτικὰ τῆς Ρωσίας, αἱ πρότυποι οἰκοκυρικὰ σχολεῖα τοῦ πολιτισμένου κόσμου ἐκεῖ κάτω εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν καὶ εἰς τὸ Κάιρον, ὑπάρχει βεβαιότης ὅτι θὰ ἰδρυθῶσιν πολὺ προτιότερα ἀπὸ ἐδῶ. Ἐκεῖ δὲν ὑπάρχει εὐτυχῶς ἢ μανία τοῦ δασκαλισμοῦ, ἀλλ' οὔτε ἡ κλασικὴ παιδεύσις θεωρεῖται ἀπαρκίτητος διὰ τὴν εὐτυχίαν τῆς γυναικός. Ὁ Ἀβέρωφ ἰδρυσε γυμνάσια καὶ Παρθενιαγωγεῖα, ἀντιγράφων τὰ προγράμματα μας. Οἱ διάδοχοί του θὰ χειραφετηθῶσιν ἀπὸ τὸν κλασικισμόν τῶν διδασκαλικῶν προγραμμάτων μας καὶ, πλὴν τῆς ἰδρύσεως τῶν ἤδη οἰκοδομημένων Ἐπαγγελματικῶν σχολείων των, θὰ προσαρτήσουν τάξεις οἰκοκυρικὰς καὶ τεχνικῶν μαθημάτων εἰς τὰ ὑπάρχοντα παρθενιαγωγεῖα των.

Διότι· ἐκεῖ ἐνόησαν ἤδη ὅτι ἡ κόρη τῶν μεσαιῶν καὶ κατωτέρων τάξεων, ἡ ὁποία γνωρίζει Ὁμηρον καὶ τριγωνομετρικὰ καὶ δὲν εἰσέρχεται πῶς νὰ ἐπιστατήσῃ εἰς τὸ μαγειρεῖον τῆς καὶ πῶς νὰ ράψῃ τὸ φόρεμα τῶν παιδιῶν τῆς, εἶναι παρατονία εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἐργατικοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὅποιος, χωρὶς ὑψηλὰς γνώσεις, παλαίει διὰ νὰ κερδίσῃ τὴν ζωὴν του.

Καὶ ἀφοῦ ἐνόησαν, θὰ προβοῦν ἀμέσως εἰς διόρθωσιν τοῦ κακοῦ. Ἐκεῖ δὲν θὰ χρειασθῇ διὰ τὴν μεταρρυθμισὴν αὐτὴν νὰ ὁμιληθῶν βουλευταί, νὰ ἐπηρεασθοῦν ὑπουργοί, νὰ τεθῇ εἰς κίνησιν ἀδρανῆς γραφειοκρατεία ὑπαλλήλων, νὰ ἀντραπῇ καθεστὼς ὀπισθοδρομικόν, νὰ γίνουιν νομοσχέδια, τῶν ὁποίων ἡ συζήτησις θὰ ἔρχεται τελευταία, ἀκριβῶς κατὰ τὴν ψυχολογικὴν στιγμὴν τῶν πτώσεων τῶν Κυβερνήσεων. Ἐκεῖ, ὁ ἐδῶ παριστάμενος τὴν στιγμὴν αὐτὴν Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Κοινοῦτος κ. Μπενάκης, θὰ ὑποβάλλῃ ἤσυχον καὶ μετ' ὀλίγου λόγια τὴν πρότασιν του καὶ τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου του θὰ τὴν ἐγκρίνουιν. Ὅσον διὰ τὰ χρήματα: Ὡ! αὐτὸν εἶναι τὸ εὐκολώτερον. Ἐντὸς ὀλίγων στιγμῶν τὰ βαλάντια ἀνοίγουιν, ἡ λίρες ἀναπηδοῦν ἀκράτητοι, ἀκολουθοῦσιν τὸν δρόμον τοῦ πραγματικοῦ προορισμοῦ των, τοῦ νὰ δημιουργοῦν τὴν χαρὰν καὶ τὴν εὐτυχίαν, ὅχι τῶν ὀλίγων κατόχων των, ἀλλὰ τῶν πολλῶν, ὅχι ἐκείνων, οἱ ὅποιοι ἀπῆλθυσαν ἤδη πᾶσαν ἀπόλαυσιν καὶ δι' οὓς ἡ ζωὴ μόνον μειδιάματα σκορπίζει, ἀλλὰ διὰ νὰ δημιουργήσουιν τὴν εὐτυχίαν τῆς νεολαίας, ἐξ ἴσου τῆς γυναικείας, ὅσον καὶ τῆς ἀνδρική, διὰ νὰ τονώσουιν τὸν ὄργανισμὸν ὀλοκλήρου τοῦ ἐκεῖ κάτω ἐργατικωτάτου Ἑλληνικοῦ σώματος, τὸ ὁποῖον θὰ γίνῃ ἀκόμη ἀκμαϊότερον, ἀκόμη πλουσιώτερον, διὰ νὰ βοηθῇ καὶ ἡμᾶς μετ' τὴν συνήθη του γεννησιότητι εἰς κάθε μᾶς ἀνάγκην εἴτε ἐθνικὴν, εἴτε φιλανθρωπικὴν.

Ἡμεῖς ἐδῶ, φοβοῦμαι ὅτι θὰ μείνωμεν ἀκόμη μετ' τὸ καθεστὼς τῆς μιᾶς καὶ μόνης Ἐπαγγελματικῆς καὶ Οἰκοκυριακῆς σχολῆς μας, ἡ ὁποία ἀγωνίζεται διὰ νὰ ὑπάρχῃ, ἀγωνίζεται διὰ νὰ φέρῃ τὴν σημαίαν καὶ νὰ διαδίδῃ τὴν ιδέαν τῆς ἀνάγκης τῆς μεταρρυθμίσεως τῆς γυναικείας ἐκπαιδεύσεως. Ἡμεῖς ἐδῶ μένομεν τὸ σύμβολον καὶ τὸ ἔμβλημα τῶν προσπαθειῶν τῶν γυναικῶν τῆς Ἑλλάδος, πρὸς μετατροπὴν τῆς ἐκπαιδεύσεως τοῦ φύλου μας, σύμφωνα πρὸς τὰς ἀνάγκας καὶ τὴν προορισμὸν μας. Θὰ εἴμεθα, φοβοῦμαι, πολὺν καιρὸν ἀκόμη φερέοικοι, θὰ ἀνγκυζόμεθα ἀκόμη νὰ συνάπτωμεν ὡς καὶ τώρα δάνεια διὰ νὰ πληρώνωμεν κάθε τριμηνίας 1275 δρ. καὶ διὰ νὰ μὴ εὐρεθῶμεν καμμίαν πρῶτον εἰς τὸν δρόμον μαζὶ μετὰ τὰς τεντζερέδια καὶ τὰς ραπτομηχανάς μας, καὶ ὄν καιρὸν τὰ μαρμαρίνα τεμένη τῶν μουσῶν μας μένουιν κενά, ἐλλείψει σοφῶν, διὰ τοὺς ὁποίους ἰδρῦθησαν.

Ὅπως δὴποτε ἡ ἐμμονὴ μας αὐτὴ εἰς τὸ κατῆκον ἀποτελεῖ τίτλον τιμῆς διὰ τὸ σωματεῖον τῆς Ἐνώσεως τῶν Ἑλληνίδων, εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκομεν, καὶ τὸ ὁποῖον, χωρὶς κερὰ λαια καὶ πόρους ἀγωνίζεται, τὸν ὠραῖον ἀγῶνα τῆς μεταρρυθμίσεως καὶ προόδου τῆς γυναικείας ἀνατροφῆς, καὶ τῆς φιλανθρωπικῆς δράσεως, ὑπὸ τὴν εὐρυτέραν καὶ γενικωτέραν τῆς λέξεως σημασίαν.

Τὰ μαθήματα, τὰ ὁποῖα ἐδιδάχθησαν καὶ κατὰ τὸ ἔτος

αὐτὸ εἶναι οἰκοκυριακὰ μὲν: ἡ μαγειρικὴ, τὸ σίδηρον, τὸ ἐμβάλωμα, ἡ οἶκ' οἰκονομία ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τῆς, τὰ ἀπορροῦρα καὶ τὸ ράψιμον ἐν γένει εἰς ὅλους τοὺς κλάδους του, ἡ ὑγιεινὴ τοῦ οἴκου καὶ τῶν τροφῶν, τεχνικὰ δέ: ἡ ἰχθυογραφία, ἡ ῥαπτικὴ φορεμάτων, τὰ καπέλλα, τὰ ἄνθη, ἡ ζωγραφικὴ, ἡ διπλογραφία, ἡ ξυλογλυπτικὴ, ἡ πυρογραφία, ἡ ἀγροειοπλαστικὴ. Γενικὰ μαθήματα: θρησκευτικὰ, ἀνάγνωσις καὶ γραφὴ, Ἀριθμητικὴ, Γαλλικὰ καὶ Ἰταλικὰ, καὶ Γυμναστικὴ.

Παράρτημα τῆς Σχολῆς μας, ἀναγκόμενον εἰς τὸ Τμήμα μας, τὸ Κυριακὸν Σχολεῖον δι' ἐργατικὰς ἐργοστασίων καὶ ὑπηρετίας, ἐλειτούργησε καὶ αὐτὸ καθ' ὅλον τὸ ἔτος, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν γυναικῶς φιλανθρώπου καὶ εὐγενοῦς, τῆς κ. Κασδῶν, μετ' ἧς τακτικῶς ἀνὰ πᾶσαν Κυριακὴν ἐδίδαξαν, εὐγενῶς προσφερθεῖσαι αἱ φοιτήτριαι τοῦ Πανεπιστημίου Δες Σταματελάτου Ἱστορίαν Ἑλληνικὴν ἀνάγνωσιν δὲ καὶ γραφὴν καὶ Ἀριθμητικὴν ἢ δις Ἡλιακοπούλου καὶ ἄλλαι.

Μαθητριά εἰς τὴν Οἰκοκυριακὴν καὶ Ἐπαγγελματικὴν σχολὴν ἐνεγράφησαν διακόσιαι εἰκοσι καὶ ἰσάριθμοι εἰς τὸ Κυριακὸν Σχολεῖον, διψῶσαι μάθησιν καὶ φῶς καὶ ὠφελῆσαι ἐκ τῆς προθύμου καὶ εὐεργετικῆς διδασκαλίας τῶν κυριῶν, αἱ ὁποῖαι τὰς ὀλίγας ὥρας τῆς Κυριακῆς ἐλευθερίας καὶ ἀναπαύσεώς των διέθεσαν ὑπὲρ τῆς ἀναπτύξεως τῶν πτωχῶν αὐτῶν βιοπαλαιστῶν. Ἐκ τῶν μαθητριῶν τῆς Ἐπαγγελματικῆς, μόνον 80 ἐφοίτησαν ἐπὶ διδάκτρους, ὡς καὶ 15 τῆς ἰδιαιτέρας τάξεως τῶν μαθητριῶν, αἱ ὁποῖαι προσέρχονται πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἀνατροφῆς των.

Διδασκάλισσαι ἐδίδαξαν αἱ αὐταὶ αἱ τοῦ παρελθόντος ἔτους, ὑπὸ τὴν δραστηρίαν καὶ ἀφοσιωμένην διεύθυνσιν τῆς καλῆς διευθυντριάς μας κ. Γικλοῦρη. Ἐπανῆλθε δὲ καὶ ἡ τοῦ ἐτέρου τμήματος, τῆς ραπτικῆς, Δις Φραγγούλη, ἡ ὁποία μετὰ τῆς πρώτης διευθυντριάς τῆς Σχολῆς μας, εἶχαν μεταβῆ εἰς Σάμον πρὸς κατάρτισμόν τῆς ἐκεῖ Μαυρογενείου Σχολῆς. Ἦδη τὴν κ. Φραγγούλη ἀντικατέστησεν ἐκεῖ ἡ Δις Πρωτοπαπᾶ, ἀριστοῦχος ἀπόφοιτος τῆς Σχολῆς μας. Νέον κλάδον πάλιν ἰδρύσαμεν ἐφέτος ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς κ. Λεούσης καλαισιήτου καὶ δεξιάς πιλοποιοῦ.

Ὅλαι ἐν γένει αἱ κατ' ἔτος ἐξερχόμεναι διπλωματοῦχοι μας ἐργάζονται καὶ ἐδῶ καὶ ἐπανέρχονται αἱ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ τῶν ἐπαρχιῶν εἰς τὰς πατρίδας των, εἰσάγουσαι ἐκεῖ τὸ σύστημα τῆς πρακτικῆς τῶν γυναικῶν μορφώσεως.

Αἱ τοῦ παρελθόντος ἔτους ἀποφοιτήσασαι λογιστρικαί μας ἐτοποθετήθησαν ὅλαι εἰς διάφορα γραφεῖα καὶ καταστήματα, διακριθεῖσαι ὅλαι μετὰ τῶν συναδέλφων των ἀνδρῶν, καὶ ἀνοίξασαι νέον δρόμον ἐργασίας διὰ τὸ φύλον μας.

Ὅλαι ἡ ὑπόδουλος Ἑλλάς, ἡ Βῆρυξ, ἡ Κύπρος ἢ Κρήτη μας ἐστειλαν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο μαθητριάς, τὰς ὁποίας ἐδέχθημεν ὡς πάντοτε δωρεάν, καὶ αἱ ὁποῖαι ἀπέρχονται εἰς τὰς πατρίδας των, διαδίδουσαι ἐκεῖ τὴν ιδέαν τῆς πρακτικῆς καὶ οἰκοκυριακῆς μορφώσεως τοῦ φύλου μας.

Αἱ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο πτυχιούχοι τῆς σχολῆς εἶναι δώδεκα διὰ τὴν κοπτικὴν καὶ Ραπτικὴν, δύο διὰ τὸ σίδηρον καὶ δύο διὰ ἄνθη καὶ καπέλλα.

ΑΙ ΑΓΓΛΙΔΕΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα συνεκροτήθη εἰς τὸ Λονδῖνον πολυάριθμος καὶ ἐπιβάλλουσα διαδήλωσις ὄλων σχεδὸν τῶν γυναικείων λεσχῶν τῆς Ἀγγλίας, αἱ ὁποῖαι δι' ἀντιπροσώπων των παρουσιάσθησαν εἰς τὸν πρωθυπουργὸν κ. Banerman, ζητοῦσαι, ὅπως, εἰς τὴν παρούσαν σύνοδον τῆς Ἀγγλικῆς Βουλῆς, ψηφισθῇ ὁ νόμος περὶ παραχωρήσεως πολιτικῆς ψήφου εἰς τὰς γυναῖκας.

Πρέπει νὰ σημειωθῇ, ὅτι ἀπὸ τριακονταετίας περίπου τὸ ζήτημα τῆς πολιτικῆς ψήφου τῆς γυναικῆς ἔχει ὑποβληθῆ εἰς τὴν Ἀγγλικὴν Βουλὴν καὶ ὅτι κατὰ τὸ διάστημα αὐτὸ μετὰ τόσας ἐπιμονῆς εἰργάσθησαν αἱ διάφοροι γυναικεῖαι λέσχαι, ὥστε νὰ ἀποκτήσουιν πλειοψηφίαν εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων, ὅχι ὅμως καὶ εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Λόρδων, ἡ ὁποία εἶναι συντηρητικὴ. Ὁ νῦν πρωθυπουργὸς τῆς Ἀγγλίας ἀνήκων εἰς κόμμα φιλελεύθερον, ὑπῆρχεν ἐλπίς ὅτι ἤθελε μεταχειρισθῆ τὴν ἐπιροήν του, πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ ποθουμένου· ἐν τούτοις ὁ κ. Πρωθυπουργὸς περιορίσθη εἰς ὑποσχέσεις μόνον προσπαθειῶν, ὅχι ὅμως καὶ εἰς θετικὸν τι ἀποτελέσμα. Πρὸς κατανόησιν τῆς σοβρότητος τῆς γυναικείας αὐτῆς ἐξεγέρσεως δημοσιεύομεν κατὰ μετάφρασιν τῆς δος Φανῆς Μικούλη τὸ ἱστορικὸν τῶν ἀγγλικῶν γυναικείων λεσχῶν.

Αἱ Ἀγγλίδες καὶ αἱ λέσχαι των.

Εἰς τὴν Ἀγγλίαν, αἱ γυναικεῖαι λέσχαι εἶναι ἀναγκασιόταται, συνεστήθησαν δὲ πρὸ τριακονταετίας περίπου, καθ' ἣν ἐποχὴν αἱ γυναῖκες ἤρχιζαν νὰ καταλαμβάνουιν διάφορα στάδια καὶ νὰ ὀπλιζῶνται γενναίως κατὰ τοῦ ἀγῶνος τῆς ζωῆς. Ἡ οἰκογενειακὴ ὑπαρξίς τοῦ home δὲν ἐξησφάλιζε τὴν ἄγαν ἀγγλίδαν, ὥστε νὰ ἀρκῆται εἰς τὴν ἐργασίαν τῆς καὶ τὰ νέα ἔθνη δὲν τῆς ἐδίδαν πλέον τὴν θέσιν καὶ τὸν ρόλον, τὰ ὁποῖα κατεῖχεν ἄλλοτε παρὰ τῷ ἀγάμῳ ἀδελφῷ τῆς. Ἡ δύσκολος δὲ καὶ ἀμφίβηλος αὕτη θέσις κατέστη εἰς αὐτὴν ἀνυπόφορος, καθ' ὅσον ἡ ἀνάπτυξις τῆς ἀπεκάλυπτε τὴν πνευματικὴν τῆς ἰκανότητα.

Ἐκείθεν ὁ περὶ ὑπάρξεως ἀγῶν, τὸν ὁποῖον τόσον ἀγρίως ὑφίστανται αἱ πτωχαὶ ἀγγλίδες, εἰς τὸν ὁποῖον συντελεῖ, ὅχι ὀλίγον, ἡ ὄθησις τῶν εὐτυχιστέρων ἀδελφῶν των. Διότι τὸ ἀλτρονιστικὸν αἶσθημα ἀναπτύσσεται μετὰ παράδοξον ταχύτητα εἰς τὰς Ἀγγλίδας. Πλούσιαι καὶ πτωχαὶ ἠννόησαν ἐκ πρώτης στιγμῆς τὴν δύναμιν τῆς ἀδελφώσεως καὶ ἐδημιούργησαν τὰς γυναικείας λέσχαις, αἵτινες, ἀνταποκρινόμεναι, ἀφ' ἑαυτῶν αἱ γυναῖκες εἰργάσθησαν εἰς εὐρύτερον κύκλον δράσεως, εἰς τὰς πολυαριθμους ἠθικὰς, κοινωνικὰς, πνευματικὰς καὶ ὕλικας ἀνάγκας, παρέχουιν εἰς τὰς ἀδελφὰς των ἀνεκτιμητὸς εὐεργεσίας. Αἱ ἀγγλίδες ἠννόησαν, ὅτι ἡ πρόοδος τῆς ἀτομικεῦσεως δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἐκλείψῃ ἢ διὰ τῆς ἐνώσεως.

Ἡ πρώτη Ladies Club συνεστήθη ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ. Κατόπιν ἐν ἔτει 1874 τὸ Aberdeen Club ἦνοιξε διὰ νὰ προσπατεύσῃ καὶ ὑπερασπίσῃ τὸ ἔργον τῆς γυναικῆς καὶ ἐπέστη ὑπὸ μεγάλῃς ἐπιτυχίας. Τὸ Somerville Club ἰδρῦθη κατὰ τὸ 1898, ἵνα ἀδελφώσῃ τὰς γυναῖκας ὄλων τῶν

κοινωνικῶν θέσεων καὶ τὰς διδάξῃ νὰ γνωρίζωται καὶ ἐκτιμῶνται, πολλαπλασιάζουσαι τὰ κέντρα τῆς συναφείας. Ἄρκει δὲ ἵνα εἰσαχθῇ τις, νὰ ἐνδιαφερέται δραστηρίως διὰ τὰ κοινωνικὰ ἔργα ἢ νὰ ἐξασκῇ φιλελεύθερον ἐπάγγελμα.

Ἐπὶ τῇ βᾶσει τῶν δύο πρώτων λεσχῶν συνεστήθησαν ἰδρύματα τοῦ αὐτοῦ εἴδους, τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς κατ' ἔτος πολλαπλασιάζεται.

Αἱ κυριώτεραι λέσχαι, ὑπὸ κοινωνικὴν ἐποψίν, εἶνε αἱ τῆς ἐργασίας καὶ τῆς μελέτης. Ἡ Gronvenor Crescent Club ἀσχολεῖται ἀποκλειστικῶς πρὸς τελειοποίησιν τῆς ἐκπαιδεύσεως εἰς τὰ δημόσια σχολεῖα. Τὸ Lisame ἐργάζεται διὰ τὴν τελειοποίησιν τῶν γλωσσῶν καὶ μόρφωσιν τῆς παιδικῆς ἡλικίας. Τὸ University Club συγκεντρώνει τὰς γυναῖκας τὰς ἐχούσας ἀξίωμα τι, δικηγόρους, ἰατροὺς καὶ διαφόρων εἰδῶν διπλωματούχους, τὸ δὲ Writter Club τὰς δημοσιογράφους, καὶ ἐν γένει τὰς γυναῖκας τῶν γραμμάτων. Τὸ Gran Park Club ἀποτελεῖ εἰδὸς τι ἐνώσεως διὰ τὰς καλλιτέχνιδας.

Αἱ αἰθουσαι τῆς ἀναγνώσεως, εἴτε φιλανθρωπικαί, εἴτε κοινωνικαί, ἀντιπροσωπεύονται εἰς τὸ Λονδῖνον ὑπὸ τοῦ Pioneer Club καὶ τοῦ Pharos, λέσχαι αἱ ὁποῖαι χρησιμεύουσιν ὡς ἐμπροσθοφυλακαὶ τῶν γυναικείων βιομηχανιῶν καὶ πολιτικῶν δικαιωμάτων. Ζητοῦν ν' ἀποκτήσουιν τὸ δικαίωμα τῆς ψήφου διὰ γυναῖκας καὶ πρὸς ἀπόκτησιν τοῦ προνομίου τούτου καταβάλλουιν ὅλα τὰ μέσα τῆς προπαιδείας.

Ἄλλαι λέσχαι, ἀποκλειστικῶς ἀσχολούμεναι διὰ τὰς μητέρας οἰκογενειῶν, ἔχουιν τὴν ἀποστολὴν νὰ ὑποστηρίζουιν τὸν γάμον, τὴν θέσιν τῆς γυναικῆς παρὰ τῇ οἰκογενειακῇ ἐσίτι, τὰ καθήκοντα καὶ τὰς εὐθύναις τῆς ἀπέναντι τῶν τέκνων τῆς. Τὰ sports, ἅτινα κατέχουιν μέγα μέρος εἰς τὴν ζωὴν τῶν Ἀγγλίδων, ἔχει ἕκαστον τὴν λέσχην τῶν δια νὰ μετέχῃ δέ τις αὐτῶν πρέπει νὰ ὑποστῇ ἐξέτασιν ἰκανότητος. Εἰς τὸ Ninetheenth Century ἢ Mrs Austrucher λέγει: «Αἱ ἄεργοι νεάνιδες κατὰ τὴν ἐξοδὸν των ἐκ τοῦ ἐκπαιδευτηρίου, αἱ μητέρες οἰκογενειῶν, ὀλίγον πεπαιδευμένοι καὶ ζητοῦσαι ν' ἀναπτυχθοῦν ἵνα διευθύνουιν τὴν ἀνατροφὴν τῶν τέκνων των, αἱ ἐγκαταλειμμένοι γυναῖκες ὑπὸ τῶν καταδρομῶν τῆς τύχης καὶ θέλουσαι νὰ πληρώσουιν τὸ κενὸν τῆς ἡμέρας των, ὅλαι εἶναι διατεθειμέναι νὰ ἐνωθοῦν καὶ ἐργασθοῦν ὑπὲρ μιᾶς μεγάλης ιδέας.

Αἱ πρακτικαὶ λέσχαι συντάττουιν κατ' ἔτος πρόγραμμα ἐργασίας. Ζητήματα κοινωνικὰ καὶ φιλανθρωπικὰ συζητοῦνται καὶ ἐμβαθύνονται εἰς αὐτὰ. Τὰ δὲ προγράμματα αὐτῶν ποικίλλουιν. Περιλαμβάνουιν τὴν ὑγιεινὴν, τὴν μόρφωσιν, τοὺς ἄρους τῶν ἐργατιδῶν, τὰ γράμματα, τὰς τέχναις, τὴν πολιτικὴν, τὴν ἠθικὴν, τὰ δικαιώματα καὶ τὰ καθήκοντα.

Αἱ ἐνώσεις αὗται προσφέρουιν τὸ μέγα πλεονέκτημα, τοῦ νὰ θέτουιν εἰς τὴν διάθεσιν τῶν μελῶν των βιβλιοθήκας, αἰθουσὰς μελέτης, ἀληθῆ γραφεῖα πληροφοριῶν, κέντρα συνεννοήσεως καὶ ἀλληλοβοηθείας. Εἰς τὰς συνελεύσεις, τὰς διοργανωθεῖσας ὑπὸ τῶν Ladies Clubs, γυναῖκες μετ' ἐκτάκτου ἐγγλωττίας ἐργάζονται δικηκῶς πρὸς ἐκπλήρωσιν διαφόρων σκοπῶν. Μολοντί δὲν πρέπει νὰ πιστεύωμεν ὅτι

αί γυναικεία λέσχη, αί γενικώς σήμερον επιδοκιμασθεΐσαι εν Άγγλιζ, διωργανώθησαν άνευ αντιδράσεως, ειχον εν τούτοις πολυαριθμους έχθρους, μεταξδ των όποιων και νεκράς γυναικας, αίτινες, διότι ειχον έστίν άνετον, ηρνήθησαν δικαρήδην την χρησιμότητά των. Έκειναι όμως, αίτινες έστειροϋντο τοιαύτης και ηγωνίζοντο όπως καταρρίψουν ένα σκληρόν και ταπεινόν καθεστός, εύρον τας ένώσεις αυτάς ευεργετικας και τερπνάς.

Η συνήθειχ των άγγλικών λεσχών, ενεκλιματίσθη από την Άμερικην, όπου η ποιικιλία των εινε μεγίστη, και όπου οι ιδιόρρυθμοι σκοποί των άφίνουν όπίσω των κάθε βρετανικην εκκεντροικότητα. Ίδου λέσχη την όποιαν εύχονται να μιμηθούν άπανταχοϋ. Είναι η «Λέσχη κατά τής άνίας».

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

Η ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ

Η γρηά Μάρθα ήλθε να μ' έξυπνήση.

— Ό θεός σας άποθνήσκει. Κατέβηκα. Και εύρέθην πάλιν έμπρός εις την μισσανοικτην πόρταν, από την όποιαν τώρα δύο ημέρας παρακολουθώ την άγωνίαν εκείνου, ο όποιος με άνέθερψε και ύπήρξε τόσοσ καλός δι' έμέ. Τώρα δέν θέλει να με δη. άπήτησε να μη μένω εις τον πύργον, χωρίς αίτιαν, απλώς διότι με άπεκλήρωσε χάριν Έκεινης. Έκεινη την βλέπω να πηγαίνει μετά εις την κάμαρα του έτοιμοθανάτου, πέντε βήματα μακράν μου εινε άφοσιωμένη εις τον άσθενή! Έπακούει εις τας διατάγας του ίατροϋ, ο όποιος άγρυπνεϊ μαζί της. Δέν χάνω καμία της κινήσιν. Μίσος φοβερόν με ταράσσει, έπειτα με κυριεύει μεγάλη λύπη, άπέραντος άπογοήτευσις.

— ΑΙ την άθλιαν! Έκεινη φαίνεται εις το άβέβχιον φως ως ώραία λευκή νυμφαία μεταξδ σκοτεινδφ φυλλώματος. Άλλά την μισώ και δι' αυτήν την καλλονήν της και διά την φρικτήν χρήσιν, όπου έκαμιν αυτής διότι την μετεχειρίσθη όπως ο κακοϋργος το μαχαίρι του, όπως ο κλέπτης τ' άγγιστρά του. Και η ένθύμιας άναταράσσεται εις την ψυχήν μου, όπως τά σύννεφα με τον άέρα της Δύσεως.

Την επαναβλέπω έγκαθιδρομένην πλησίον του γέροντος κατά την επιστροφήν μου από την Γερμανίαν, άκόμη άκούω τον θεόν μου να μου λέγη :

— Είναι η κόρη του γέρου μου Lépart... ο όποιος απέθανε κατεστραμμένος... Έλπίζω ότι θα μου έπιτρέψης να τής δώσω μίαν μικράν προίκα... Αυτό δέν θα σε κάμη όλιγώτερον εκατομμυριούχον!

Το άυστηρόν ύφος και το μυστηριώδες βλέμμα της προστατευομένης του θείου μου, δέν μου έκαμαν καλήν ύποδοχήν. Με είδε με ύπερφάνειαν, και όμως συνεκίνησεν άμέσως την καρδιά μου. Το βήμά της μ' έκαμνε να τρέμω, η λεπτή σκιά της, όταν εύρίσκετο εις τον κήπον, μ' ένθουσίαζε.

Έπειτα από ένα μήνα θα έδω δι' αυτήν τά πάντα. Έτόλμησα να τής τό είπω, να τής ζητήσω την χείρά της. Ηρνήθη χωρίς διαταγμόν.

— Ποτέ! Άχ! αυτό το «ποτέ». Ήτο δι' έμέ το τέλος του κόσμου. Έβλεπα εις το μέσον της άνθισμένης φύσεως την ώραίαν αυτήν κόρην, ως ένα σκληρόν μαρτύριον. Μου έξέσχισε την καρδιά, αλλά μου έπαρουσίαζετο, υπερήφανος, ειλικρινής. Τής είπα με γλυκύτητα :

— Ήδύνασθε να μην είσθε τόσοσ άυστηρά...

Η λέσχη δέ αυτή δέν περιλαμβάνει μέχρι σήμερον η έβδομήκοντα τέσσαρα μέλη, ο αριθμός όμως των όπαδών της είναι άπερίοριστος. Το πρόγραμμά της είναι, ότι δύναται τις να φαντασθή άπλούστερον και πρακτικώτερον.

Κάθε έβδομάδα λαμβάνει χώραν μία συνεδρία, κατά την όποιαν έκαστον μέλος εκθέτει τας άνακρότητας, τας όποιας ύφίσταται κάθε κλάδος περιλαμβανόμενος εις τον κύκλον της δράσεως της ομάδος του. Όφείλουν δέ πάντες να ένωθούν και δι' οιοϋδήποτε τρόπου να τούς άπκλλάξουν. Σημειώτέον ότι οϋδέν πρόσκομμα παρεμβάλλεται εις τας από κοινοϋ ενεργείας των.

Πρό τινος αί γυναικας των μελών της «Λέσχης κατά τής άνίας» άπεφάσισαν να ιδρύσουν ιδίαν τοιαύτην άπο-

— Θα ήτο όλιγώτερον άποτελεσματικόν. Έπήρχε κάτι το μεγάλο εις την άρνησιν αυτήν, το όποιον έθαύμαζα ως αισθηματίας είκοσι έτών όπου ήμου.

Σήμερον γνωρίζω τί εκρυπτε η κόρη αυτή με το τόσοσ βαθύ βλέμμα Ένωώ την σιωπήν της, την ψυχράν ύποδοχήν της, την άρνησιν της — ήτο ήδη βεβαία, έγνώριζε ήδη ότι θα έγίνετο κάτοχος της περιουσίας μου. Και εάν είπω ότι κατά τας τελευταίας αυτάς δύο ημέρας απέφυγα να τής όμιλήσω, να την συναντήσω θα γελάσει: βεβαία με τον μωρόν!

Εις την ιδέαν αυτήν με κατέλαβε όργη και ήμου έτοιμος να εισέλθω εις το δωμάτιον. Άλλά οι λόγοι του ίατροϋ άκόμη άντηχούν εις τ' αυτιά μου.

— Θέλετε να φονεύσετε τον άσθενή μου;... Δέν χρειάζεται και πολύ, μιά ζωηρά συγκίνησις, ένας τρόμος και όλα τελειόνουν.

Ότω και αυτή η φύσις ήτο ύπερ αυτής! Την εκύταξα εκ νέου, ήτο σκυμμένη επάνω από το κρεβάτι με την πάντοτε υπερήφανον στάσιν της και το μυστηριώδες ύφος της, το όποιον ειχεν αρπάσει την καρδιά μου.

Την στιγμήν εκείνην ο άσθενής κινείται, γυρίζει η καρδιά μου συγκινείται, τον λυπούμαι, άλλ' άκούω την φωνήν του :

— Λώρα! Τον άποστρέφω τότε, θαυμάζω την μωρίαν του, την παράδοξον άγάτην του διά την ξένην. Αισθάνομαι ότι έχω το δικαίωμα να τον μιλήσω, διότι τίποτε το γενναίο, δέν δικαιολογεί την έγκατάλειψιν του δι' έμέ.

Ό ίατρος κάμνει ένα κίνημα. άκούω μίαν σιγανήν όμιλίαν, έπειτα μίαν φωνήν.

— Πνίγομαι!... Άχ!... Έχω... Έπειτα μιά άπαισία σιωπή, —υποφέρω φοβερά— έπειτα πάλιν κάποια κινήσις και η σιωπή εκ νέου.

Και τέλος άκούω την φωνήν του ίατροϋ να λέγη σιγανά :

— Άπέθανε!

Έκεινη εκρυψε το πρόσωπόν της ανάμεσα εις τά χέρια της, χωρώ θέλω να φωνάξω κάτι, άλλ' άίσθημα σεβασμοϋ με κάμνει να σιωπήσω. εκείνη μου λέγει πρώτη.

— Έπιθυμώ να σας όμιλήσω.

— Τα μάτια της εινε γεμάτα δάκρυα, άλλ' η φωνή της εινε σταθερά. Νομίζω ότι με περιφρονεί.

Έν τούτοις συγκατανεύω, την οδηγώ εις το πλησίον δωμάτιον. Και μένομεν μίαν στιγμήν αλληλοκυταζόμενοι. Έκεινη διακόπτει την σιωπήν.

— Θέλω να σας είπω διατι δέν σας εκάλεσα ένωρίτερα... Ό θεός σας ήρνεϊτο άπολύτως να σας ήδη, και εις την κατάστασιν όπου εύρίσκετο δέν ήδυνάμην παρά να ύπακούσω. Έκτός

κλειστικώς δια τας κυρίας. Δέν πιστεύω να ώνειρεύθησαν ώραιότεραν ώθησιν εις πράξιν της ευγενούς ιδέας της άλληλεγγύης.

(Μετάφρασις δος Φανής Μιαούλη).

ΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΚΥΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Αι κατ' έτος τελούμεναι εξετάσεις της Έπαγγελματικης και Οικοκυρικης Σχολής πιστοποιούν την φυσικην επίδοσιν των κοριτσιών μας εις τά πρακτικά έργα και πάσαν τέχνην από των εύκολωτέρων και άπλουστέρων μέχρι των δυσκολωτέρων.

τούτου ήτο η κατηγορηματικη γνώμη του ίατροϋ... Να είσθε βέβαιως ότι λυπούμαι δι' αυτό.

— Το πιστεύω, είπον με μειδίαμα περιφρονητικόν. Με εκύταξε κατά πρόσωπον, τά μάτια της έλαμψαν έπαυσε να κλαίη :

— Θα μετανοήσατε διά το γεϊδίωμα αυτή, μου είπε με ύπερφάνειαν... Είναι άνανδρον... Το καθήκον σας του καθός πρέπει άνθρώπου εινε, να με άκούσετε πρώτα: Έμενα εκπληκτος από την στάσιν της, και άν και ένόμιζα ότι ήτο νέα διπροσωπία, άπήνησα με σοβαρότητα.

— Άς εινε!... σας άκούω.

— Έπανελάθε με σφοδρότητα.

— Ρωριζώ ότι νομίζετε ότι σας διεθάλα πλησίον του θείου σας.. Γνωρίζω ότι με νομίζετε ένοχον, ότι τον έκαμα να σας άποκληρώση... Γνωρίζω ότι με νομίζετε άπληστον, ψεύστριαν, άθλιαν!... Και όμως τίποτε από αυτά δέν εινε άλήθεια!

— Τότε δέν είσθε σεξ κληρονόμος; ήρώτησα με ειρωνίαν και λύπην.

— Μάλιστα, κύριε, είμαι κληρονόμος! Άλλά δέν έκαμα τίποτα τίποτε δι' αυτό, έκαμα ότι μου ήτο δυνατόν δια να πείσω τον θεόν σας να σας προσκαλέση πλησίον του... Μόνον όταν ο ίατρος τι άπηγόρευσε, είσώπησα... Ό θεός σας ήτο ευεργέτης μου, με έσωσε από την δυστυχίαν—δέν ήδυνάμην να κάμω παρά ότι το καθήκον της εύγνωμοσύνης μου ήπηγόρευσε και όταν κατελήφθη από την περιεργον τρέλλαν να με προτιμήση από σας, δέν ήδυνάμην παρά να ύπακούσω, ήτο πολύ άσθενής δια να συζητήσω μαζί του.

— Άλλά κληρονομείτε! επανελάθα με την αυτήν μελαγχολικην ειρωνείαν.

— Κληρονομώ... και έπειτα;

Το βλέμμα της, το φλογερόν εκείνο βλέμμα της δέν μ' έγκατέλειπεν ούτε στιγμήν. Άπεκρίθη.

— Εις την θέσιν μου τι θα έσκέπτεσθε;

— Έκεϊνο το όποιον και σεξ!

Και έβγαλεν από το στήθος της ένα φακέλλον, τον όποιον μου έτεινε.

— Συγχωρήσατε τον γέροντα... και καταστρέψατε την άποφασιν αυτήν του παραλογισμοϋ του!

Έμεϊνα άκίνητος, τά χέρια μου έτρεμαν.

— Τι θέλετε να είπατε; έψιθύρισα τέλος.

— Η διαθήκη εινε έδω... Σας την παραδίδο ως τον μόνον κληρονόμον του δυστυχούς θείου σας.

Όλίγον έλειψε να χάσω τας δυνάμεις μου, έστηρίχθην εις τον τοίχον, κατασυντετριμμένος, χωρίς να τολμώ να κυτάξω εκείνην την όποιαν ειχον άνάνδρωσ καταγορησει.

Προχθές την Τετάρτην ένόπιον των παρευρισκομένων εις τας εξετάσεις κυριών και μαθήτριαι έκοψαν ασπρόρρουχα και φορέματα, κατασκεύασαν καπέλλα, άνθη τεχνητά, έσχεδιάσαν κομψοτεχνήματα ξυλογλυπτικης, τά όποια επεξεργάσθησαν άμέσως, έσιδέρωσαν ύποκάμισα λούστρου, έμαγειρεύσαν φαγητά και κατασκεύασαν γλυκίσματα. Έπειτα άνεπτυξαν γνώσεις υγιεινης, νοσηλείας, οικιακης οικονομίας, εξητάσθησαν εις ξένας γλώσσας, έγυμνάσθησαν, έψαλλαν και έδωκαν εν μιζ λέξει πλήρη εικόνα της τελείας γυναικείας άνατροφης, όποια ώφειλε να εινη εις όλας τας τάξεις εν γενεί και όχι όποια εινη πραγματικώς.

Οι παριστάντες ξένοι έμειναν κατάπληκτοι πρό της τελειότητος της εργασίας, πρό της εύκολίας της εκτελέσεως.

Έπειτα από μίαν στιγμήν άνέλαθα τας δυνάμεις μου και έφώναξα με φωνήν παρακλητικην.

— Συγχωρήσατέ με...—επανελάθετε τον φακέλλον αυτόν, προτιμώ ν' άποθάνω παρά να μείνω κληρονόμος με τον τρόπον αυτόν.

— Και έγώ, άπεκρίθη με ύπερφάνειαν, νομίζετε ότι θα την έγίωσω; νομίζετε ότι θέλω να θεωρηθώ κλέπτρια;

— Σας παρενώρισα, έφέρθην ως άγριος, είμαι ένας άθλιος.

— Τι πειράζει!... Ίσως δέν θα ιδωθώμεν πλέον ποτέ!

Όμιλούσε με γλυκύτητα, ένψ παρετήρει με τά ώραία μάτια της το κενόν, και τώρα έγνώριζα πραγματικά ποία ήτο. Φρίκη με κατέλαθε, μαζί με λατρείαν.

— Άθλιότης!... έψιθύρησα: τί μου χρησιμεύουν τά χρήματα αυτά!... Να τά λάβω από τά χέρια σας εινε το μεγαλιότερον μαρτύριον... Δέν θέλω αυτά... Να τά λάβω από σας η όποια με τόσοσ σκληρότητα άπερρίψατε την πρότασιν μου... από σας η όποια με περιφρονήσατε... θα αισθάνομαι τον έαυτόν μου πάντοτε ταπεινωμένον

— Τι λέγετε; Ταπεινώμενον διότι σας έπιστρέφω την περιουσίαν σας; Διότι άρνούμαι να έπωφεληθώ από την άδυναμίαν ενός άσθενούς; Έκαμε ένα βήμα προς τά όπίσω, και μόνη η κινήσις αυτή μ' έτάραξε.

— Θεέ μου! διατι δέν έδέχθητε την άγάτην μου! διατι με άπεφύγατε;

— Ήμου μιά πτωχή κόρη, την όποιαν ο θεός σας έδέχθη με έμπιστοσύνην πλησίον του... Θα έπρόδιδα την έμπιστοσύνην αυτήν, εάν σας ήκουα.

— Θα με ήκούατε, είπα έξαλος, εάν είσθε πλουτία;

Έχαμηλώστε τά μάτια δια μίαν στιγμήν, έπειτα άπήνησες.

— Νομίζω, ναί.

Ήμου τρελλός από συγκίνησιν, έχασα τά λόγια μου, τέλος έψιθύρισα.

— Άλλ' έχτε άκόμη καιρόν.

Μου έκαμε σημεϊον να σιωπήσω.

— Άφήσατέ με να σκεφθώ.

Έσιωπήσαμεν και οι δύο. Τέλος επανελάθε :

Σήμερον νομίζω ότι έχω το δικαίωμα να σας άκούσω: η άγνή κατθέσις μου η η άρνησις μου δέν εξαρτάται πλέον παρά από την θέλησιν μου. Έπλησίασα όλίγον. Πάρετε λοιπόν την ζωήν μου η άρνηθητέ την.

Δέν άρνούμαι άπήνησες με γλυκύτητα.

Δέν είχα πλέον συνείδησιν του έαυτοϋ μου, έπιασα τά χέρια της Λώρα: και τά έφιλούσα με υπεράτην άγάτην. Μ' ένα κίνημα μου ένθύμισε τον Νεκρόν τον όποιον ειχομεν λησμονήσει. Ό τόνος της έγινε χαμηλότερος.

Και οτω την αυτήν ώραν άνεκτήσα την εύτυχίαν και την κληρονομίαν μου.

(I. H. Rousy).

Τὸ εὐχάριστον εἶναι ὅτι διὰ τὴν παιδείαν αὐτὴν τὴν πρακτικὴν, τὴν βιοπαραγωγὴν καὶ οἰκοκυρικὴν συγχρόνως ἤρχισαν νὰ λαμβάνουν ἐνδιαφέρον αἱ κυρίαι τῶν ἀνωτέρων καὶ εὐπορωτέρων τάξεων.

Ἡ κ. Ἰσαβέλλα Σκουζέ, τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν, παραστᾶσα μεταξὺ ἄλλων κυριῶν εἰς αὐτὰς μετὰ τῆς δεσποινίδος θυγατρὸς τῆς, ἔμεινεν ἐκπληκτος διὰ τὴν ὠραίαν καὶ ἀθόρυβον ἐργασίαν τῆς σχολῆς, τὴν ὁποῖαν παρακολούθησε καὶ μέχρι τοῦ μαγειρείου, καὶ ἀπεφάνθη ἀπεριφράστως, ὅτι ἂν ὁ τρόπος τῆς ἐκπαιδεύσεως αὐτὸς ἐγενικεύετο δι' ὅλας τὰς τάξεις, ἡ οἰκογενειακὴ μας ζωὴ θὰ ἐγίνετο πολὺ καλλιτέρα.

Ἡ κ. Ἀλεξάνδρου Σκουζέ, ἐπιθυμοῦσα νὰ ἐνισχύσῃ τὸ ἔργον τῆς Σχολῆς καὶ δεικνύουσα ἰδιαιτέρως τὸ ἐνδιαφέρον τῆς εἰς τὸ πρῶτον αὐτὸ Σχολεῖον, τὸ ὁποῖον σκοπεῖ τὴν μόρφωσιν τῶν κοριτσιῶν τῶν λαϊκῶν τάξεων τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῆς ἔσω καὶ ἔξω Ἑλλάδος προσέφερε δρχ. πεντακοσίας ὑπὲρ αὐτῆς. Ὁ κ. Μπενάκης ἀφ' ἑτέρου, Πρόεδρος τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Ἑλληνικῆς Κοινότητος, ὁ ὁποῖος μὲ ἰδιαιτέρην στοργὴν παρακολουθεῖ τὴν ἐπαγγελματικὴν παιδείαν, εἰσηγητὴς μετ' ἄλλων ἐξ Ἀλεξανδρείας ὁμογενῶν τῆς ἰδρύσεως ἐκεῖ ἐπαγγελματικῶν σχολῶν, ἐξεφράσθη ἐνθουσιωδῶς ὑπὲρ τοῦ ἔργου τῆς Σχολῆς καὶ προσέφερε δρχ. πεντακοσίας δι' ἓνα κουτί μπισκότα.

Αἱ εὐγενεῖς αὐταὶ ἐπιδοκιμασίαι καὶ ἐνθαρρύνσεις ἐνισχύουν τὰς κυρίας τοῦ Συμβουλίου εἰς τὸ ἔργον των, καὶ ἀνακουφίζουν αὐτὸ οἰκονομικῶς, ἐστερημένον, ὡς γνωστόν, κεφαλαίων καὶ πύρων.

ΝΕΟΙ ΣΥΡΜΟΙ

Εἰς τὴν ἔκθεσιν τῶν αὐτοκινήτων καὶ εἰς τὴν τελευταίαν φιλανθρωπικὴν ἀγορὰν, ὑπὲρ τῶν γυναικείων ἔργων εἰς τὸ Παρίσι, ἔκλυον τὴν ἐμφάνισίν των πολλὰ τουαλέττα ἀνοικτοῦ χρώματος καθὼς καὶ καπέλλα, ἢ τουαλέττα μαῦραι καὶ καπέλλα λευκά.

Τὰ κοντὰ μανίκια συνειθίζονται πάρα πολὺ. Σχεδὸν ὅλα σταματοῦν ἀπὸ πᾶν ἀπὸ τὸν ἀγκῶνα καὶ τελειώνουν μ' ἓνα μικρὸν ρεβέρ κάτω ἀπὸ τὸ ὁποῖον κρέμεται ἢ μία στενὴ ταντέλλα, ἢ μουσελίνα πλησαρισμένη, ἢ ὁποῖα εἰς τὴν ἄκρην ἔχει μίαν στενὴν βαλασιέν.

Ἐπίσης φοροῦνται πολὺ οἱ ἀπὸ ταντέλλα μποῦστοι, μὲ φοῦστες μεταξωτὲς τοῦ αὐτοῦ χρώματος, ἢ καὶ ἀπὸ λεπτὸν ὕφασμα, χρώματὸς λευκοῦ, ἀθάναξ κλπ. Οἱ φοῦστες εἶνε πάρα πολὺ πλατιεῖς κάτω καὶ διὰ νὰ στέκουν ὠρῆα τὰ μισοφόρια εἶνε πολὺ στολισμένα μὲ φραγκπαλάδες καὶ μὲ balayeuses. Ἐγινε μάλιστα λόγος ὅτι τὸ κρινολίον θὰ ἔκλυε καὶ πάλιν τὴν ἐμφάνισίν του, ἀλλ' εἶνε τόσον ἀκαλαίσθητον, ὥστε εἶνε ἀδύνατον νὰ ζήσει περισσότερο ἀπὸ μίαν ἑως δύο ἡμέρας.

Τὰ κοσμήματα φοροῦνται πάντοτε, καὶ τώρα τὸ παλαιὸν medaillon ἀντικατέστησεν διάφορα μικρὰ κοσμήματα νέας τέχνης, τὰ ὁποῖα κρεμοῦν εἰς τὸν λαιμόν. Ἐπίσης καὶ τὰ βραχιόλια τώρα μὲ τὰ κοντὰ μανίκια παίζουσι μεγάλον ρόλον,

κατὰ προτίμησιν φοροῦν «βραχιόλια» ἀλυσίδες στολισμένα μὲ πολύτιμες πέτρες, ἰδίως σμαράγδια καὶ ρουμπίνια, τὰ ὁποῖα προτιμοῦνται καὶ διὰ τὰ δακτυλίδια.

Φιλόκαλος

ΣΥΝΤΑΓΗ

Φράουλα γλυκὴ. Καθαρίζετε τῆς φράουλες, κόπτουσα τὰ ποδαράκια των μὲ ψαλίδι. Ἐπειτα τῆς βάζετε εἰς τὸν ἀσβέστην, ὅπως τὰ βερούκα καὶ τὰς ἀφίνετε ὀλίγας ὥρας. Ἐπειτα τὰς πλύνετε μὲ νερὰ εἰς τὰ ὁποῖα ἔχετε στύψει 2—3 λεμόνια. Βράζετε τὴν ζάχαριν, τὴν δένετε σχεδόν, τὴν ἀφήνετε νὰ κρουώσῃ καὶ τότε ρίπτετε τῆς φράουλες καὶ πέρνουν ὀλίγες βράσεις εἰς δυνατὴν φωτιάν. Εἰς 2 ὄκ. φράουλα 1 ὄκ. ζάχαρι.

ΔΙΑ ΤΑΣ ΚΥΡΙΑΣ

Εἰς τὴν Ἐπαγγελματικὴν καὶ Οἰκοκυρικὴν σχολὴν, ὁδὸς Πανεπιστημίου, ἀρ. 26 ἐφθάσαν αἱ νέαι παραγγελίαι καπέλλων καὶ εἰδῶν τοῦ τμήματος τῆς πιλοποιίας διὰ τὴν ἑαρινὴν καὶ θερινὴν περίοδον. Εἰς τὴν ὠραιότητα καὶ τὴν καλλιαισθησίαν τῶν καπέλλων τοῦ τμήματος τούτου, τοῦ ἀνακρινισθέντος παρὰ τῆς διακρινομένης διὰ τὸ γούστο τῆς πιλοποιοῦ κ. Λεούση, προστίθεται ἡ ἄμεσος ἐκτέλεσις πάσης παραγγελίας καὶ αἱ ἐξαιρετικῶς εὐθηγαί τιμαί. Αἱ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν παραγγελίαι πρέπει νὰ συνοδεύονται μὲ τὸ χρώμα τῶν μαλλίων καὶ μὲ τὸ σχῆμα τοῦ προσώπου τῶν κυριῶν. Ἡ ἀποστολὴ καπέλλων εἰς τὰς ἐπαρχίας γίνεται παρὰ τοῦ τμήματος.

ΤΑ ΒΙΒΛΙΑ ΤΗΣ ΑΥΓΗΣ

Ἡ **Χειροφετημένη** καὶ ἡ **Μάγισσα** εἶναι τὰ δύο πρῶτα ἔργα τῆς ὑπὸ τὸν τίτλον: **Τὰ Βιβλία τῆς Αὐγῆς** τριλογίας τῆς κ. Καλλιρρόης Παρρέν.

Εἰς τὰ μυθιστορήματα αὐτὰ μελετᾶται καὶ εἰκονίζεται ἡ γυνὴ τῆς παλαιᾶς ἀνατροφῆς ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν γυναικὰ τοῦ Νέου Κόσμου, τὴν ἀνατρεφομένην μὲ τὸ πρακτικὸν πνεῦμα καὶ τὴν ὀρθὴν τοῦ προορισμοῦ τῆς ὡς ἀνθρωπίνου ὄντος ἀντίληψιν.

Εἰς τὴν «Χειροφετημένην» περιγράφονται ὁ βίος, τὰ ἔθνη καὶ ἔθιμα τῆς Κων/πόλεως, εἰς τὴν «Μάγισσαν» ὁ βίος τῶν Ἀθηνῶν κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων. Καὶ τὰ δύο συγκινοῦν, συγκλονίζουσι, τέρπουσι καὶ διδάσκουσι. Ἀνατέμνουσι τὴν γυναικείαν καρδίαν καὶ δίδουσι πλήρη ἰδέαν τῶν πλεονεκτημάτων τῆς νέας ἐπὶ τῆς παλαιᾶς ἀνατροφῆς.

Ἐκαστον ἐκ τῶν βιβλίων τούτων ἀποτελεῖται ἀπὸ 400 περίπου σελίδας καὶ τιμᾶται διὰ τὰς Ἀθήνας δρ. 3, διὰ τὰς ἐπαρχίας 3.50 καὶ διὰ τὸ ἐξωτερικὸν 3 φρ. χρ.

Πᾶσα αἰτήσις ἀπευθύνεται πρὸς τὴν κ. Κ. Παρρέν, ὁδὸς Πανεπιστημίου, 27 Ἀθῆνας καὶ συνοδεύεται ἀπὸ τοῦ ἀντιτίμου.

Ἡ κ. Ἀνθὴ Βασιλειάδου ἱατρὸς γυναικολόγος, ἀσχοληθεῖσα ἐπὶ τριετίαν εἰς τὰς μεγαλειέρας γυναικολογικὰς κλινικὰς τῶν Παρισίων καὶ ὡς ἐσωτερικὴ βοηθὸς τῆς *Maternité*, δέχεται εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ *Μαυρομικάλῃ* ἀρ. 44 οἰκίαν τῆς καθ' ἑκάστην ἀπὸ τῆς 2ας μέχρι 5ης μ. μ.

Παρακαλοῦνται αἱ κ.κ. συνδρομητρίαι ὡς καὶ αἱ κ.κ. ἀνταποκρίτριάι καὶ ἀνταποκριταί μας, οἱ καθυστεροῦντες συνδρομὰς νὰ ἀποστείλωσιν αὐτὰς ὅσον τὸ δυνατόν ταχύτερον.